

8.344.

Marpurg, J.

Über die Schrift

145

Ao 174.

Üts hä Mannitus

Võide

kumba

figisse Ma-rahwa laste wannambille

nõstme ehet herne-pandmisse polest

se wastse wisi perrā

Sõamelikust armust wöttap anda

George Gottfried Marburg,
Basilina Kerkessand.

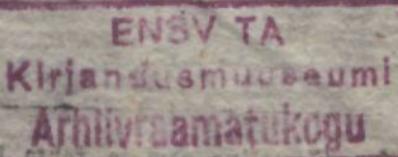
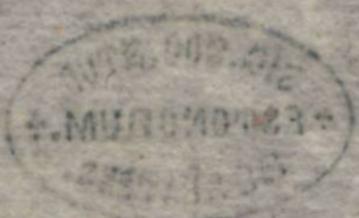

Üts Sonna parral ajal.

Gelle sure Tartolina ramato-kohto subbagi.

Tarto-sinan,
trükkitu Grenzjusse man.

Eweesr. 5, w. 17. Úrge olge rummala
enge moistliko, mes Issanda tahtminne õlnes.

Minna olle ikkles püüdnu, Teid, armas ma-
rahwas, oppetusse ramatuide läbbi, kigesuggutse
hå nink tullutikko tundmisse pole juhhatada, nink
minna wöi füü lotada, et se ei sa mitte teije man
ilmajata ollema. Sedda sowwa minna nüüd
esfiärrälakkult se manitsusse polest, kumba minne

na parhilla teile wöötta anda.

Se puttup ütte asja, kelle polest teije sedn
ja ka mõnne rummala Sakso seân weel suur ho-
letus om, ent kelle polest sisli ütsik Essa nink Em-
ma, kummisse Jummal om latsi andnu, ennâmb
es pea mitte hõleto ollema.

Se om se nõstme ehk herne panne-
minne se wassi wisi perrä, kumb Jum-
mala sure armo nink hallestusse läb-
bi meije ajal om teeda sanu.

Märâne hirmus nink raske nink kurriva fib-
be többi se wanna nõstme ehk herne többi om, es
ma pea teile sedda weel ütlema nink ärraselleta-
ma? Kes teije seân ei tija nink ei tunne nink ei
mälleta sedda essi mitte? Kas temma perrast ei
olle jo mitto teije seân omme arnsit latsekeissi mat-

tusse påle hallosaste iku? nink saggedaste sáråts-
fid latfid, kumma teile jo abbis olliwa teije tō tal-
litqisse man? Ehk fui mitto latse omma tem-
mäst pimmes ehk håddapolitos lannu? Minna
wöi seperräst sedda teije omma reedasamisse påle
fittelda: et se nöstine ehk herne többi, fui temma
lomust laste kätte farap, se kige hallelkumb nink ki-
ge libbedamb nink kige kujämb többi on, uts
hakkari többiz ilma telnumata utsil inniminne ei
jä, nink lumk kigeenämb innimissi seni ajani om
koletanu. Se wiges inniminne kulep sesssamäst
herne többess, fui temma lomust innimiste kätte
tullep, årrå, se kumnes inniminne lät temma läbbi
omma nää polest illotas neide alwå tåhhe perräst,
nink se latslumines lät pimmes ehk håddapolitus.

Håste üleskaswaketu tuttre, kummile se ar-
mas nink holitas Enma jo ütte mörja firstu ol-
li walmistatu, nink hä wibba prisli poja, Kumma
jo omnia Essa bissemel töbd teijera, omnia neist
surma saakis hanu. Kas se et volle töttelis? m i d
sigt n d Mito tarla mehhe nink faire arsti omnia se-
perräst eggäl ajal ütte nouwo påle mittelni, lumk
sesamma többe wasta olles, nink nemma vimma
ka wimate Yummala armio nink halles tusse läbbi
sáräst nouwo ibidnu, lumk tohhalt nink koggona
sesamma többe wasta om.

Se om se wastne nōstme ehk herne pannemis
se wiis sāratist hernest, kumma neid innimissi
turja lomolisko herne wasta kaitswa, nink kumbe
seperrāst kaitswas - hernes kutsutas.

Neidesinnaste kaitswa - nōstme ehk hernega
om sārāne luggu. Se lats, kellel neid vīgede
om pantus sanu, se jááp omma ello ajal kaitsetū
neide turja lomolisko hernede eest, temma ei sa
többitses; nink ütsik ei kole neist árrå.

Se panneminne om wāgga hólpas nink sun
nipnidade: Útte terråva weikesse weitse ehk nōg
laga, kelle otsa man middåge fest māddast, mes
úttfest kaitswast-hernest ehk nōstmost om woetu, leiz
katas rasokenne latte ehk kolme ehk kaneljan paikan
hólmnan, mes latsille sugguke kibbe ei olle.

Meljandal pāival pervaast pannemist nālitwa
hennast sen pannemisse paikan werrewa lorge tāh
hekesse, nink wijendål pāival tulip festpaikan üts
willikenne, kumb kumhendål nink seitsmendål pāi
wal surembas lāt, nink kattesamal nink üttesaz
mal pāival hennast kigesuurembas nāhtap, nink
temmasaap üts pimme werrew weer útte tolli
laia. Sel ajal om selle latsele weikenne többi.
Kumhendål pāival kaup setiinne werrew kāro
árrå, mes weere ümbre olli, se will lāt kōspallan
prunis, kāwap árra, nink sattap kattesa töistlum-

nendes eht kattekünnel pâival mahha. Se lats om õige terive nink om nûud omma ello ajal neide kurja lomulikko nôstme eht herne eest kaitsetu. Sest neist mitmasti tuhhandast innimisse latsist, kummit neist kaitswast-nôstmist eht hernest om eale pantus sanu, ei olle veel sest pannemisest keage ãrrâ koolnu.

Kige ilma ma kottussen, kiken sinan nink kûlan naakkatas nûud neile latsille neid kaitswat-nôstmid eht hernid pannema.

Ka essi ne rahwakesse, kumma veel paggana omma, nink neist omma kuulnu, lastwa om mille latsille neist kaitswast hernist panna nink kitterwa Jummalat se sure armo eest.

Sest se om kikille innimissille lomolik, mårâstest suggest nink rahwast nemma ka eâle olnes, et laste wannamba omme latsi wâgga armastawa, kui omma kige kallimbat warra. Ent ni kawwa kui latsille ne kaitswa-herne veel ei olle pantus sanu, siis ei wot ka ûtsik. Essa nink Emma omme laste polest julge olla, et nemuna neid saas kawwa piddama. Õkles peawa nemma pelgama, et neile nôstme eht herne-tõbbi saas sama nink ei nemma neist hallosaste saas ãrrâkoosma, ni kui ka kigen paikan om sündinu.

Wõtke seperrâst minno Arina, sedda Jum-

in ala armio nink hallesusti nink suurt håteggemist
 tutta, kumba temma selle fogonal innimiste Sug-
 gute se läbbi om näutnu, et kaitswa-herne omma,
 kumma kik latfi kummille neist pantas, neide hirm-
 sa nink surma-herne wasta kaitswa, nink laske
 neist ommille latsille panda. Neist woip jo weis-
 lesse latsille, kumma 4 ehk 6 ehk 8 näddali wanna
 omma pantada. Kitin Linan nink mitman mos-
 san omma sárátse armolikko nink sôbbralikko arsti,
 kumma hâal meel. nink surest wabbast armust neis-
 le latsille neid kaitswa-hernid pannewa. Teile ei
 olle muud middâke waja, kui et teije omme lastega
 neide mannu lâte, nink se panneminne om pea sun-
 dinu. Ehk kas ûtsâsrâne kâuk teile wahhest mî-
 rasse om? Ent kui teije latse neist furjast lomu-her-
 nest pöddewa, nink sinn Emma 2 nink 3 näddasid
 omme haige latse wode man ööl nink pâival peat
 walwama, neide ohto nink surma hâdda någge-
 ma, nink neid wimate mattusse påle toma nink
 hauda pannema, kas se om teile hâlpsamb?

Minna ei woi teile ka sîn mitte tunnistaa
 mattu jätta, et eggânts. Esa nink Emma, kumma
 ehk laiskusse ehk wastapanhemisse ehk wâârussu
 ehk holetusse läbbi ommille latsille ei lasse neid
 kaitswat-nôstmed ehk herned panna, nink kumbe
 latse siis neist lomu-hernest ârrâkooluwa, sáratse

ðise fui ömme latse rövli ömma, ja sárátse wan-
namba ei rööl mitte, fui neide latse árrákoosiva;
ommias lotusses üttelda: Se olli Jummalta taht-
minne, seest Jummalta tahtminne om nüüd; et
teijo, et eggauts Essa nink Emma like ilma pääl
nink fa ma ruhiva latse wannamba ömmille
latstille neid kaitswat herned pearda lastma panna,
et ne latse ellole jäässe: Ehkä tas se ta Jummalta
tahtminne om, fui keäge töist árráktappap? Jum-
mal taahap hääd nink ei mitte kuri ja. Siis árge
ulge rummala enge mõisilisko, mes Issanda taht-
minne olnes.

Árge tagganegi se perräst mitte eniamb, sed-
da hõteggenist vasta roötta; tumba ri paljo au-
sa nink tarka arsti teile nink teije latstille ángawa,
et nemima neile ilsta tengata neid õigid kaitswat-
hernid tahtwa panna, fui teije: otame latsi neide
maja sisse säätu ajal sate toma;

Sedda ángap esstiárralikust se auvoolek Toha-
ter Herra Xarbo linan, nüümega Wilmex tei-
le retta.

Oh et teije sedda manitsust bige soamette
roötasse nink se perrä ilmatagganematta teesse,
et fa se polest teije läbbi Jesusse meijo Õnnisteg-
gi ja oppust ehhitetus saas!

Köidetud 12.mai 1930.

